

POSTANOWIENIE Z DNIA 5 WRZEŚNIA 2006 R.
SNO 43/06

Przewodniczący: sędzia SN Wiesław Błuś (sprawozdawca).
Sędziowie SN: Krystyna Bednarczyk, Henryk Pietrzkowski.

Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny z udziałem protokolanta po rozpoznaniu zażalenia obwinionego sędziego Sądu Okręgowego na zarządzenie Prezesa Sądu Apelacyjnego – Sądu Dyscyplinarnego z dnia 23 maja 2006 r., sygn. akt: (...), odmawiające przyjęcia zażalenia na postanowienie Sądu Apelacyjnego – Sądu Dyscyplinarnego z dnia 27 kwietnia 2006 r.,

postanowił: utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny – Sąd Dyscyplinarny uchwałą z dnia 21 stycznia 2005 r. zawiesił sędziego Sądu Okręgowego w czynnościach służbowych, obniżając mu jednocześnie wysokość wynagrodzenia do 50 %. Obwiniony sędzia zaskarżył to orzeczenie. Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny w dniu 28 kwietnia 2005 r. utrzymał w mocy zaskarżoną uchwałę.

W czasie rozprawy przed Sądem dyscyplinarnym pierwszej instancji obwiniony sędzia złożył wniosek o uchylenie zawieszenia w czynnościach służbowych.

Postanowieniem z dnia 27 kwietnia 2006 r. Sąd Apelacyjny – Sąd Dyscyplinarny nie uwzględnił wniosku obwinionego sędziego Sądu Okręgowego o uchylenie uchwały o zawieszeniu w czynnościach służbowych.

Zażalenie na to orzeczenie wniósł obwiniony sędzia.

Prezes Sądu Apelacyjnego – Sądu Dyscyplinarnego zarządzeniem z dnia 23 maja 2006 r., sygn. akt (...), na podstawie art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 128 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070 ze zm.), odmówił przyjęcia zażalenia obwinionego sędziego.

Zarządzenie to zaskarżył zażaleniem sędzia Sądu Okręgowego i podnosząc, że „wszelkie decyzje o zastosowaniu i utrzymaniu zawieszenia sędziego w czynnościach służbowych (...) są zaskarżalne”, wniósł o uchylenie wymienionego wyżej zarządzenia. Ponadto w piśmie z dnia 21 sierpnia 2006 r., które wpłynęło do Sądu Najwyższego w dniu 25 sierpnia 2006 r., wniósł o „powtórne przeprowadzenie losowania”, bowiem o wcześniejszym terminie losowania składu Sądu Najwyższego – Sądu Dyscyplinarnego, wyznaczonego do rozpoznania jego zażalenia, nie został powiadomiony.

Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Zażalenie obwinionego sędziego Sądu Okręgowego na zarządzenie Prezesa Sądu Apelacyjnego – Sądu Dyscyplinarnego nie jest zasadne.

Uchwałą Sądu Apelacyjnego – Sądu Dyscyplinarnego z dnia 21 stycznia 2005 r. zawieszono sędziego Sądu Okręgowego w czynnościach służbowych. Zgodnie z treścią art. 131 § 4 ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych (zwanej dalej „u.s.p.”) na uchwałę o zawieszeniu w czynnościach służbowych sędziemu przysługuje zażalenie. Nie oznacza to jednak, że na każdą uchwałę wydaną w przedmiocie zawieszenia sędziego w czynnościach służbowych przysługuje wymieniony wyżej środek odwoławczy. Zażalenie przysługuje tylko na uchwałę o zawieszeniu w czynnościach służbowych (podkreśl. SN). Gdyby ustawodawca chciał aby, tak jak twierdzi skarżący, wszelkie decyzje o zastosowaniu i utrzymaniu zawieszenia sędziego w czynnościach służbowych były zaskarżalne, to wyraźnie wyartykułowałby takie uprawnienie. Nie uczynił tego jednak. Treść art. 131 u.s.p. wskazuje na jakie uchwały podejmowane w toku postępowania w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej sędziów i jakim podmiotom przysługuje zażalenie. Jak już wyżej zaznaczono nie ma wśród nich uchwały o nieuwzględnieniu wniosku sędziego o uchylenie uchwały o zawieszeniu w czynnościach służbowych. Przeciwno takiemu stanowisku nie przemawia też treść art.132 u.s.p., ponieważ przepis ten, w swojej końcowej części, daje sądowi dyscyplinarnemu uprawnienie do wcześniejszego uchylenia zawieszenia w czynnościach służbowych , co samo przez się nie daje prawa do skarżenia takiej decyzji. Konstatacja ta odnosi się nie tylko do obwinionego sędziego, ale również do innych podmiotów postępowania dyscyplinarnego.

W tej sytuacji Prezes Sądu Apelacyjnego – Sądu Dyscyplinarnego trafnie uznał, że zażalenie obwinionego sędziego na postanowienie Sądu z dnia 27 kwietnia 2006 r. jest niedopuszczalne z mocy ustawy i na podstawie art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 128 u.s.p., i w związku z tym słusznie odmówił jego przyjęcia.

Przechodząc do kolejnych kwestii podnoszonych przez skarżącego w zażaleniu oraz w uzupełniającym je piśmie z dnia 21 sierpnia 2006 r., należy przyznać rację obwinionemu sędziemu, że decyzja odmawiająca uwzględnienia jego wniosku zapadła w niewłaściwej formie. Z treści art. 131 § 1 u.s.p. jednoznacznie wynika, iż „(...) w sprawie zawieszenia sędziego w czynnościach służbowych (...) sąd dyscyplinarny wydaje uchwałę (...)”. Ponadto art. 127 u.s.p. nakazuje, aby rozstrzygnięcia zapadające w toku postępowania dyscyplinarnego były z urzędu uzasadniane i doręczane stronom. W tej sytuacji postanowienie Sądu Apelacyjnego – Sądu Dyscyplinarnego wydane w przedmiocie wniosku o uchylenie uchwały o zawieszeniu sędziego w czynnościach służbowych nie spełniało wymogów przewidzianych przepisami ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych. Uchybienie to nie miało

jednak wpływu na prawidłowość skarżonego zarządzenia, bowiem, jak wyżej wywiedziono, na taką decyzję, wydaną także prawidłowo, zażalenie nie przysługuje.

Ponadto, wbrew sugestiom obwinionego, Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny rozpoznając zażalenie na zarządzenie Prezesa Sądu nie może rozstrzygać kwestii zastrzeżonych dla sądu drugiej instancji, rozpoznającego odwołanie od orzeczenia kończącego postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej.

Odnosnie wniosku obwinionego sędziego, dotyczącego powtórzenia losowania składu Sądu Najwyższego – Sądu Dyscyplinarnego wyznaczonego do rozpoznania powyższej sprawy należy stwierdzić, że Sąd Najwyższy działa w oparciu o przepisy ustawy z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. Nr 240, poz.2052 ze zm.). Zgodnie z treścią art. 3 § 2 i 3 tej ustawy zasady wewnętrznego postępowania tego organu określa Regulamin Sądu Najwyższego uchwalony przez Zgromadzenie Ogólne Sędziów Sądu Najwyższego. Regulamin ten został ogłoszony w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” w 2003 r. Nr 57, poz. 898 ze zm. W § 18 ust. 9 wymienionego Regulaminu nałożono na Kolegium Sądu Najwyższego obowiązek uchwalenia regulaminu losowania składów orzekających sądu dyscyplinarnego oraz wyznaczania tych składów w drodze losowania. Taki regulamin został uchwalony przez Kolegium Sądu Najwyższego w dniu 17 lutego 2003 r. Żaden z przepisów tego regulaminu nie przewiduje obowiązku informowania o terminie losowania składów i obecności stron, czy też ich pełnomocników, w czasie wykonywania tej czynności.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny orzekł, jak na wstępie.